

Jaargang 20 - Nummer 3 - December 2014

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud

Colofon	2
Redactioneel	3
Van de Stichtingsvoorzitter	4
Van de Commissaris Onderhoud	5
Even voorstellen	8
Met Trui van Delft naar Volendam!	9
KMT 2014	11
NK Botteren op de HK 89	13
VVT Meevaardag 2014	15
Schippers-Bestuurs-Bestuurs-Activiteit	16
Lustrum 2015	18
Logowedstrijd lustrummuts	19
Het Visserij(b)log	20
Het avontuur met de Kuilstok Deel 3	23
Bij de Olielamp: Frits Marckmann	26
Algemene Informatie BU130	32
Algemene Informatie VVT	34
Opkomend Tij	35

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:

Koos Eerden

Contact redactie:

Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:

270 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Emiel Klifman
Marieke van der Tuin
Marie-Louise Brantjes
Martijn Nijenstein
Pim van Steijn

L. van Dijk
Houthandel - Zagerij B.V.

Am. Noten	Mahonie
Essen	Robinia
Iroko	Teak

Eiken
ook voor: gangen, krommers, roeren en zwaarden

Zijtak 8-10
1251 RS Laren NH
Tel 035 53 11 024
Fax 035 53 82 871
Email info@dijkhout.com
www.dijkhout.com

Redactioneel

Beste lezer,

Inmiddels is het winterseizoen alweer begonnen en is het weer tijd voor een nieuwe Bulletalie. Er is weer een hoop gebeurd afgelopen tijd.

Zo is Trui na de OWee met platte mast weer teruggevaren naar Amsterdam en vervolgens naar Volendam voor de Kennismakingstijd van de Bolk.

Ook heeft Trui voor het eerst meegedaan aan het NK-Botteren. Botteraar Wouter Verbeek voer echter mee met de HK 89 en verteld zijn verhaal op pagina 13 en 14.

Ook heeft de VVT weer een meevaardag georganiseerd en is het stichtingsbestuur samen met de schippers en de VVT een dagje vrijwillig een stuk bos wezen kappen.

Ook dit jaar deed Trui weer mee aan de visserijdagen. Marie-Louise heeft een stukje geschreven over de eerste keer varen met de nieuwe kuilstok. Emiel heeft daarnaast een mooie selectie gemaakt van blog en logboekstukjes van deze dagen.

Martijn heeft voor de laatste keer een interview gehouden voor de rubriek Bij de Olielamp. Deze keer met Frits Marckmann. Ik wil bij deze Martijn van harte bedanken voor zijn inzet voor deze rubriek met mooie verhalen.

Inmiddels ligt Trui weer in Rotterdam voor het jaarlijkse onderhoud en Johan als huidige Kluscom verteld op pagina 5 tot 7 wat er zoal nog moet gebeuren. Ook aankomend kluscom Wiebe stelt zich kort voor.

Ik kan iedereen adviseren om mee te doen met het lustrum volgend jaar. Zie pagina 18 voor meer informatie.

Ten slotte wens ik jullie allemaal prettige feestdagen en hoop ik julle allemaal te zien op de nieuwjaarsborrel op 7 januari. Vergeet dan niet het ontwerp voor de nieuwe mutsen in te sturen! (zie pagina 19)

Koos Eerden, Commissaris Bulletalie en Activiteiten

Van de Stichtingsvoorzitter

Ken je de serie “Nederland Waterland” al? Een prachtige serie, het vervolg op “Nederland van Boven” maar dan met een klipper in de hoofdrol. Het wordt elke donderdagavond op NPO1 uitgezonden, maar natuurlijk ook gewoon via uitzending gemist te zien. De eerste aflevering werd er onder andere heerlijk over het wad gezeild en drooggefallen. Voor ons duurt dat helaas nog weer een paar maanden...

Een paar weken terug was het namelijk alweer gedaan met ons vaarseizoen. Samen met mijn moeder en Martijn heb ik Trui weer teruggevaren van het Markermeer naar het vertrouwde plekje in de Oude Haven te Rotterdam. Brrrrr, wat was het koud zeg! Gelukkig was er meer dan genoeg hout aanwezig om de kachel lekker brandende te houden. Helaas hadden we door werkzaamheden bij Boskoop de spoorbrug bij Gouda gemist, waardoor we niet 's avonds om 19 uur in de haven lagen, maar pas dinsdagochtend rond een uur of 11. Dat is het risico met zoveel bruggen!

Datzelfde weekend vond de SBBA plaats, de jaarlijkse Schippers-(stichting)Bestuurs-(vvt)Bestuurs-Activiteit. We zijn een heerlijke dag lang lekker buiten bezig geweest als vrijwilliger voor het Zuid- Hollands landschap. Verderop in deze Bulletin meer daarover. Tijdens deze dag is Emiel tot schipper benoemd! Bij dezen van harte gefeliciteerd.

Ook het Trui lustrum begint steeds meer vorm te krijgen. Voor de eerste lustrumactiviteit, het lustrumweekend 6-7 juni, is de aanmelding zelfs al geopend. Zie bu130.nl/lustrum voor meer informatie.

Verder weer wat verschuivingen in het Stichtingsbestuur: Lea zal Diede opvolgen als secretaris en Wiebe zal Johan opvolgen als kluscom!

*Marieke van der Tuin,
Voorzitter Stichting tot behoud van de
BU130*

Van de Commissaris Onderhoud

Voor ik dit stukje begon te tikken wilde ik de klussen die naar voren kwamen in het onderhoudsoverleg van anderhalve week terug overnemen in het Onderhoudsdocument op Google Drijf. Ik vertikte me en kwam terecht op het wikipedia-artikel over onderhoud [1]. Dit artikel, dat overigens geen bronnen vermeld, definieert onderhoud als volgt:

“Onderhoud is het totaal van activiteiten met als doel, het in “een aanvaardbare conditie” houden of terugbrengen van machines, gebouwen, relaties, verkeersinfrastructuur, computerprogramma's, natuur enzovoort, teneinde de ‘gevraagde mate van functionaliteit’ te borgen.”

Die gevraagde mate van functionaliteit is volgens Wikipedia te definiëren voor bruikbaarheid, veiligheid, comfort, duurzaamheid en uitstraling. Vervolgens zijn alle activiteiten ook nog in te delen in reactief, proactief en additief onderhoud.

Laat ik dan nu eens proberen om komend winteronderhoud op te hangen aan deze theorie. Veel van onze onderhoudsactiviteiten zijn van belang voor meerdere aspecten waardoor simpelweg dat rijtje aflopen niet werkt. Ik verhaal dus van de diverse klussen en begin daar waar het mij goed lijkt.

Op de Jadebusen is het deze zomer gelukt om het topje van de uitgestoken kluiverboom aan de winds in de golven te dopen. Onder het geweld van deze golven begaf de naad onder het bakboordberghout het ter hoogte van het naambordje. De hieruit resulterende brievenbus produceerde onder sommige weersomstandigheden periodieke fontijnen die tot halverwege het naaivlak rijkten. Dit vereiste reactief onderhoud. In eerste instantie heeft Jalle er theedoeken in gebreeuwd en later heb ik dat vervangen door touw. Andere naden boven water zijn er ook niet al te best aan toe en vereisen dus ook veel aandacht komende hellingweek. Dit verhaal staat in groot contrast met dat van de naden onder water. Die hebben dit jaar slechts preventief onderhoud nodig want na een heel jaar varen verzamelt de voorhoos nog altijd maar enkele centimeters per week. Welk van de die vijf aspecten dient dat breeuwen dan? Nou, voornamelijk het comfort want een zoute douche op je slaapzak is niet prettig en in zekere mate ook de veiligheid want zinken is gevaarlijk.

Het valt al een tijdje op dat de motor ook als hij warm is blauw blijft roken en het is al lang niet meer gebeurt dus dit jaar gaan we, naast het reguliere, planmatige onderhoud, ook de kleppen stellen. Zoals met veel dingen is het ook met de motor zo dat je ergens meer verstand van hebt dan andere mensen als je er een paar keer iets aan gedaan hebt. Sinds 2012 zijn Diede en kersverse schipper Emiel de motorexperts

en zij gaan dus onder het toezicht van oudgediende Marijn uitvinden hoe het werkt. “Gewoon goed de handleiding volgen” zegt Kees die het bij zijn eigen Mini gedaan heeft. In Wikipedia's aspecten zou deze klus waarschijnlijk dienen voor bruikbaarheid vanwege het hogere vermogen met goed gestelde kleppen, de duurzaamheid want het verbruik wordt lager, het comfort want de motor stinkt minder en de uitstraling want een rookwolk staat niet zo netjes.

Dan gaan we deze winter ook nog een dekenpoot vervangen. Aan stuurboord staat er één waar zo af en toe water doorheen sijpelt. Dat is niet OK. Als ik probeer om deze klus aan de theorie op te hangen dan zou je dit preventief kunnen noemen. Omdat een botter aardig is overgedimensioneerd kun je namelijk best een dekenpootje missen. Het enige wat verbeterd door het nu te doen is de uitstraling. En toch doen we het nu. Onderhoud is namelijk ook vooruitzien en het is meer dan schaven en schuren. Het gaat ook om kennis. Die kennis van het vervangen van spanten hebben we nu en ook die moet onderhouden worden. Dan blijkt de theorie een grove versimpeling van de praktijk van het behoud van een botter. Dat brengt mij bij de volgende stelling: Onderhoud daar kun je lang of kort over theoretiseren maar als iets goed is voor het schip of de mensen die daarbij betrokken zijn dan moet je dat gewoon doen.

Over het winteronderhoud wil ik verder nog kwijt dat onze eigen harpuit, die twee jaar geleden voor geen meter wilde uitharden, afgelopen jaar door meer siccatief en een flinke scheut wasbenzine zeer goed uitharde. Een beetje te goed. Hij is nogal bros geworden en is daardoor met name aan de voorkant heel erg weggesleten. Dit jaar maken we hem dus weer plakkeriger.

Wellicht schrijven anderen er ook wat over en staat het verhaal dus twee of meer keren in deze Bulletin (wat meerdere visies zou kunnen opleveren, des te interessanter): De mastkoker kraakt, piept, kreunt en verzakt al een tijdje en de aansluitende mastbank is de boosdoener. Die is namelijk met name op bakboord erg rot. Op de terugtocht uit Elburg in de zomer van 2013 pakte ik ineens de bakboordring waar de mastkling in rust uit het hout. Zonder dat staal was goed te zien dat het hout daarachter grotendeels rot is. Met een extra draadeind hebben we de situatie toen gestabiliseerd maar het is duidelijk dat er iets structureels moet gebeuren.

Komende zomer gaan we dus de mastbank, mastkoker en de zitter waar het vooronschot aan bakboord op staat vervangen. We hebben inmiddels contact gehad met scheepshellingen en zijn op zoek geweest naar hout. Het blijkt lastig om aan zo'n groot (6dm*1,5dm*42dm) stuk eikenhout te komen. Volgens Wim kan Bilinga (*Nauclea* spp.) er ook voor gebruikt worden. Dat is Afrikaans hardhout. Na

onze eerdere avonturen met tropisch hout willen we dat natuurlijk liever niet dus de zoektocht gaat voorlopig door. Vanmiddag kwam er een mailtje van houtzagerij Twickel in Delden dat ze een stuk van 580 mm breed hebben. Met wat passen en meten... Wordt vervolgd!

Na één jaar opgeleid te zijn door Eduard en een jaar in mijn eentje de kluscom te zijn geweest is het nu tijd om te beginnen het stokje over te dragen. Wiebe Kralt wilde het stokje wel aannemen en ergens in deze Bulletin stelt hij zich voor.

[1]: “Onderhoud.” Wikipedia, de vrije encyclopedie. 9 nov 2013, 14:38

<<http://nl.wikipedia.org/w/index.php?title=Onderhoud&oldid=39393504>>.

Johan Zielman
Commissaris Onderhoud

Even voorstellen

Beste botteraars, mij is gevraagd om een voorstel stukje te schrijven. Ik ben Wiebe, 2e-jaars student technische natuurkunde op de Haagse Hogeschool. In mijn vrije tijd ben ik meestal met gitaren bezig. Zo speel ik in een bandje in Noordwijk, maar sleutel ik ook graag aan krakkemikkige instrumenten. Na de KMT van 2014 hoorde ik Johan praten over het vinden van een opvolger. Aangezien ik klussen meestal wel leuk vindt was ik hier wel in geïnteresseerd. Een weekje later zaten we aan de stampot met makreel en kreeg ik alles uitgelegd wat er bij kwam kijken. Nog steeds enthousiast dus ik heb deze winter wat meer te doen dan normaal! Ik moet nog een hoop leren, maar ik heb er wel vertrouwen in dat het gaat lukken. Voor de rest zou ik jullie graag nog even willen vertellen dat er van die mooie inschrijffijsten hangen in de soos en dat het me natuurlijk gezellig lijkt als jullie allemaal even komen helpen klussen.

Hopelijk tot ergens in de winter!

*Wiebe Kralt
Uw nieuwe commissaris onderhoud*

Met Trui van Delft naar Volendam!

Nadat ik donderdagmiddag in het 8e uur nog “even” de kettingregel heb uitgelegd aan een aantal 6-VWO-leerlingen, vlug naar huis. Mijn tas gepakt, niet te veel, met o.a. mijn nieuwe overlevingspak en een presentje voor de schippers. Een patatje gegeten en toen met de trein naar Delft.

In Delft ben ik naar Trui gelopen, zij lag mooi tegenover het voormalig legermuseum. Mijn spullen achtergelaten en Marieke opgezocht in de Bolk. Ik mocht haar plofvest lenen. Na wat drinken terug naar Trui en ik ben gaan slapen, later kwam Diede ook nog slapen. Om zes uur de wekker gezet, Jelle arriveerde en de mast werd klaargemaakt om eruit te kunnen worden gehaald met een grote kraan.

Om kwart voor acht kwam de auto met kraan, na wat manoeuvres stond de auto goed en kon het hijsen beginnen. Vlak daarna kwam de Jumbo “wat” boodschappen brengen voor de KMT. Toen de mast op Trui lag, werd de pomp aangezet en het water stroomde in Trui, een vreemde gewaarwording! Gelukkig hadden de aankopen een behoorlijk gewicht, zodat er niet zo veel studenten nodig waren om te zorgen dat Trui onder de brug door kan gaan. Na deze twee bruggen volgen er nog heel wat... Ik ben de tel kwijt geraakt.

Het was leuk zo door Delft heen, nu eens niet wandelend, fietsend of autorijdend. Daarna aan het werk samen met Koos en Jeppe om de boodschappen te verdelen per boot en per dag. Af en toe werd er geroepen: “Bukken”, en dat was weer een brug. Gelukkig heb ik wat ruimtelijk inzicht en veel Tetris gespeeld, alles paste dus in de dozen. Daarna alles in/op de onder- en bovenkooien opgeruimd. Er kwamen al wat donkere wolken aangedreven, net op tijd klaar. Ondertussen ook nog even afscheid van Nysa genomen, bij de Kaag.

Het overlevingspak moest aan, het begon te regenen, eerst af en toe en buitje, daarna continu. Met mooie bliksemschichten op een meer. We naderden ondertussen de Haarlemmermeer, daar lekker gegeten, wachtend op een brug die voor ons open moest. Dit stuk was weer leuk om te zien, in mijn studententijd heb ik gewerkt op Schiphol-Oost en woonde ik op Uilenstede.

Bij de sluis wilde Jelle wat te ver doorvaren, we werden meteen bestraffend toegesproken door de brugwachter! Na een poosje wachten mochten we de sluis in, op naar het IJ langs de Kostverlorenkade. In de Houthaven was er geen plek voor ons en we zijn door gevaren naar de Sixhaven, een mooie haven tegenover het station. De haven was vol, maar Jelle vond toch een mooi plaatsje voor ons. Alleen het op- en afstappen moest via de naastgelegen boot, door het klaptopje kon de boot niet met

de punt tegen de steiger aanliggen. Lekker geslapen. Jelle ging nog even stappen in Amsterdam. De volgende ochtend stond de nieuwe schipper Jasper op de “stoep”.

Het zoeken van een schip c.q. schipper of bemanning om de mast er weer in te zetten, duurde een poosje. Veel heen en weer gevaar en ondanks het lekkere ontbijt van Jeppe vond mijn maag dit niet leuk. Gelukkig was er een Duitse binnenvaarder die ons wilde helpen. Na een tijdje stond de mast weer op zijn plaats, zo Trui is weer compleet! Toen Jelle bij het Centraal station afgezet en doorgevaren naar de Oranjesluizen, we moesten even wachten. Ik heb lekker gezeten op de kade, langzamerhand ging het weer beter. Het weer niet, maar ja, dan heb ik het overlevingspak niet voor niets gekocht! Het volgend obstakel was de Schellingwoudebrug, toen wij aankwamen varen werd er omgeroepen dat de brug in verband met de drukte maar 1 keer per uur open gaat. Maar wanneer was onduidelijk. Ik ben “lekker” op de voorplecht gaan liggen en even weggedommeld, dus ik weet niet hoe lang het geduurd heeft, maar op een gegeven moment voelde en hoorde ik weer het vertrouwde gebrom van de motor. We mogen weer! Na een stukje motoren konden eindelijk weer de zeilen omhoog en daar gaan we weer, rustig zeilend, hopelijk richting Hoorn. Ik moest/mocht aan het roer staan en mijn maag werd langzamerhand weer rustig. Het weer was af en toe onstuimig en er viel veel regen. Hoorn haalden we niet, dan maar in de haven van Edam. Het zonnetje kwam er weer bij en alle regen werd weer vergeten. Na het eten gingen Diede en Jeppe nog even varen met het kleine Truitje. Jasper moest ze “binnenhalen”, want de wind was gaan liggen.

Toen we de volgende ochtend weg wilden varen, was het weer een beetje wisselvallig, dus maar weer het pak aan. Er kwamen donkere wolken aan, er kwam flink wat regen en wind uit. Dat was gelukkig de laatste bui van vandaag! Langzamerhand kwamen we de andere bidders ook tegen, de HK89, de VN4 en de EB58. Een mooi koppeltje boten. Er werden heel wat foto's onderling gemaakt.

Na wat om elkaar om heen gevaren te hebben, gingen wij als eerste naar binnen in de haven van Volendam, de boten moesten twee aan twee liggen. De boodschappen voor de KMT werden verdeeld, het eten gekookt en opgegeten en na de afwas zat het erop!

Wanneer zal de volgende keer zijn?

Beatrice van der Tuin

KMT 2014

Zoals altijd vond ook dit jaar in de laatste week van augustus de Kennismakingstijd (KMT) van de Bolk plaats. In deze week komen de nieuwe eerstejaars Bolkers elkaar tegen en wordt er zoals altijd ook een paar dagen gevaren op Bidders. Behalve Trui voeren zoals altijd de EB58 en de VN4 mee en dit jaar als nummer vier de HK89.

De KMT begon zoals normaal op zondag in Delft en had het thema: “De Bolk is best wel ziek.” Nadat de eerstejaars daar eerst een dag vol activiteiten hadden gehad, gingen ze 's avonds met een volle maag op reis naar Volendam waar de boten al op ze lagen te wachten. Nadat iedereen geïnstalleerd was aan boord, gingen sommigen nog naar de kroeg, anderen bleven aan boord. Uiteindelijk ging iedereen slapen om de volgende dag op tijd weg te kunnen gaan.

Nadat iedereen wakker was geworden en ochtendgymnastiek had gedaan was het tijd om te gaan varen. Nadat de laatste personen, die niet zonder douche konden, weer aan boord waren vertrokken we het Markermeer op.

Nadat de bemanning van de HK89 de man-over-boord-manoeuvre had geoefend, (men was aan het spelen met een bal aan boord) was het tijd voor het rebuspel. De eerstejaars waren al snel met krijt in de weer om een gedeelte van een zin cryptisch op de fok te tekenen. De bedoeling was dat iedereen uiteindelijk de gehele zin moest ontcijferen: “Zoek de undercover Bolk, en zorg dat hij geen bier omstoot”. Er was dus een Bolk aanwezig die zich voordeed als eerstejaars en onmaskerd diende te worden.

Na een dagje zeilen kwamen we aan in Almere-Buiten. Na het avondeten, dat iets langer duurde dan gepland, werden de bemanningen gehusseld en opnieuw ingedeeld. Vervolgens werden er dekten geknutseld en was het tijd voor een biertje aan boord.

Nadat iedereen de volgende dag wakker was, werd de opdracht van deze dag bekend gemaakt: de ballonnenprikwedstrijd. Elke boot zou een sliert ballonnen achter zich aan slepen waarbij het de bedoeling was om je eigen ballonnen heel te houden en die van andere boten te slopen. Na een tijdje varen kwamen we aan in Durgerdam. In dit haventje moesten we met een kabelpont naar het vasteland komen. Hier werd vervolgens levend stratego gespeeld.

Op woensdag werd het seinspel gedaan waarbij boodschappen via morse of vlaggen (of andere creatieve methoden) overgebracht dienden te worden. Toen dit klaar was hebben we met zijn allen nog even een rondje om het eiland Pampus heen gevaren

om daarna naar het eiland Hooft te varen.

Aangekomen op Hooft moesten we met zijn allen op rantsoen omdat bleek dat er net wat te weinig spullen aanwezig waren voor het avondeten. Desalniettemin was er uiteindelijk toch nog wel genoeg te eten. Tegen de avond was iedereen druk in de weer met het sprokkelen van hout om een kampvuur te stoken.

Donderdagochtend vroeg, terwijl alle eerstejaars nog sliepen, zijn alle boten op zeil vertrokken naar hun eindpunt. Toen de eerstejaars halverwege wakker werden kwamen ze verbaasd naar buiten. Het verhaal ging dat vanwege een zombie apocalyps, veroorzaakt door het bolksche virus men snel weg moest varen. De eerstejaars moesten vervolgens maar uitvogelen waar ze zaten en hoe ze op hun eindpunt kwamen. Na de boten netjes afgeleverd te hebben vertrok men weer naar de Bolk. Op vrijdag kon men verder kennismaken met de rest van de vereniging met als hoogtepunt het stuiterfeest die avond. Tijdens dit feest werd er een bak vol stuiterballen losgelaten. Zaterdag volgde traditioneel de Instructie Verantwoord Alcoholgebruik. Hierna kwam er een eind aan deze mooie KMT.

Koos Eerden

Zeilen tijdens de KMT.

NK Botteren op de HK 89

Vrijdag 3 oktober mocht ik weer een wedstrijdje met een botter varen: het Nederlands Kampioenschap Zeilende Visserij, ook wel het NK Botteren genoemd. Oorspronkelijk was mijn plan om op onze prachtige botter te varen, maar donderdagavond kwam er een Whats'app-berichtje binnen waarin Stefan vroeg of ik liever op Trui of op de HK 89 met Marike Schokking wilde varen. Verandering van spijs doet eten, dus ik besloot met Marike mee te varen. Pim had dezelfde keuze gemaakt.

Vrijdagochtend vertrok ik naar Volendam. Nog voordat ik daar aankwam constateerde ik een enorme bak mist. Dat concludeerde niet alleen ik, maar ook de wedstrijdleiding. De wedstrijd werd een uurtje uitgesteld en de mist trok op. Ondertussen aten Pim en ik van twee walletjes: we dronken koffie op Trui en aten croissants op de HK 89. Het zonnetje brak door en het werd een prachtige dag!

Tijd om met de bemanning even wat overstages te doen, om op elkaar in te spelen. De bemanning bestond uit Marike, de schipper; Dries, de vaste maat uit België; Suus, een dame die de avond daarvoor via via in de kroeg had gehoord dat Marike nog bemanning zocht en natuurlijk Pim en ik. Pim nam bij het roer plaats en ik was voordekker samen met Dries.

Na de start bleek dat men op de HK 89 dat wedstrijdzeilen toch wel wat serieuzer nam dan wij op Trui doen. Zo moest ik er als voordekker even aan wennen dat ik niet gewoon even over de boot mocht lopen. Ik moest heel rustig bewegen om de boot niet onnodig te laten schommelen. Later stond ik op het voordek. Ook dat was niet de bedoeling: rechtop staan kan zorgen voor turbulenties in het zeil, en dat is natuurlijk kostbaar in zo'n wedstrijd.

In het algemeen viel het op dat waar wij op Trui voor alles een procedure hebben (iemand doorhalen, die knoop altijd op die klamp, etc...) op de HK 89 alles wat meer ad hoc gebeurde: "trek die val maar even aan", "knoop maar ergens op vast". Vaak ging het wel een stuk sneller dan op Trui. Zeker met licht weer kan dat schelen.

Toch belandden we al snel een beetje achterin het veld. Gelukkig wel vóór Trui. Dat was een opsteker. Op het laatste rak gingen de biertjes open en kwam de lunch (paprikachips) tevoorschijn. Al snel kwam de vraag aan de orde "gaan we het wel halen binnen driekwartier na de nummer één over de finish te komen?" De wind kakte er hemaal uit en uiteindelijk was de wedstrijd over voordat wij waren gefinisht. Voor zowel ons als Trui een DNF dus.

Tijd voor lunch. Alle boten aan elkaar en zwemmen maar. Dat was althans het motto van Pim, mij en Suus. We zwommen in het, toch wel vrij ijskoude, water richting Trui. Daar werden we door de Trui-bemanning ontvangen met heerlijke gesmeerde boterhammen (bedankt, Beatrice!). Na opgedroogd te zijn, zwommen we weer naar de HK om knakworsten te eten. Uiteindelijk werden de verdere wedstrijden afgelast vanwege het ontbreken van wind. Terwijl Trui nog eens stukje ging varen, vormde de HK 89 de borrelboot: we hebben heerlijk zitten genieten van het weer aan boord van de boot. Het was een zomerdag in de herfst! Helaas die dag dus weinig gezeild, maar wel superleuk om eens op een andere, en vooral supergezellige, boot mee te varen.

Wouter Verbeek

HK 89 tijdens het NK botteren

VVT Meevaardag 2014

Na een bezoek aan de Stichting Varend Erfgoed Hoorn vorig jaar, vond de VVT Meevaardag dit jaar weer plaats vanuit thuishaven Enkhuizen.

De Meevaardag is een ideale manier om op een laagdrempelige manier kennis te maken met het varen op Trui. We mochten dit jaar dan ook weer een aantal ouders aan boord verwelkomen, maar ook een aantal VVT-leden die normaal niet een vol weekend mee kunnen.

Van te voren waren de meevarenden in een ochtend- en een middagploeg opgedeeld om voor voldoende ruimte aan boord te zorgen. Mijn planning was om de ochtendploeg bij station Enkhuizen op te wachten. Helaas lieten werkzaamheden, NS-busschauffeurs zonder lokale bekendheid en niet-aansluitende treinen dat plan in het water lopen. Gelukkig waren de schipper en maat de avond van tevoren al naar Enkie afgereisd. Toen ik eindelijk in op het station was, had Trui dus al het ruime sop gekozen.

Terwijl de ochtendploeg genoot van een rondje zeilen over het IJsselmeer nog even wat laatste spullen ingeslagen voor de lunch en toen onder het genot van een stukje Enkhuizer koek van de bakker gewacht tot Trui weer binnen liep. Vervolgens de middagploeg opgehaald bij het station en met z'n allen aan boord van Trui gelunched.

Na de lunch werd de ochtendploeg weer op de kant gezet en werden de landvasten wederom losgegooid. Hoewel de dreigende regenwolken netjes om Enkhuizen heen dreven bleek al gauw dat de plaastelijke wind besloten had dat het wel welletjes was voor die dag. Voor de vorm hebben we nog wel wat zeilen gehezen en dingen met bomen en laarzen geprobeerd, maar eigenlijk zijn we voornamelijk op inertie het IJsselmeer opgedobberd. Gelukkig was het wat temperatuur betreft wel aangenaam toeven op het water.

Met het oog op geplande terugreizen uiteindelijk toch maar de motor aangezwengeld en weer terug naar de haven getuft. Ondanks het gebrek aan wind in de middag, al met al toch wederom een geslaagde meevaardag.

John-Alan Pascoe

Schippers-Bestuurs-Bestuurs-Activiteit

Het weekend van 29-30 november was het weer zover: het was tijd voor de jaarlijkse Schippers-(Stichting)Bestuurs-(VVT)Bestuurs activiteit. Dé dag om elkaar eens niet rondom Trui te zien maar lekker een ontspannen dagje uit te hebben.

Zaterdag 29 november begon de dag om 10 uur in het bezoekerscentrum Tenellaplas in Rockanje (voor zij die iets minder geografisch onderlegd zijn: het is het duingebied nabij de 2e Maasvlakte). Daar stond de boswachter ons al op te wachten. Gewapend met kniptangen, zagen en handschoenen gingen we op weg naar de locatie voor de rest van vandaag. Onze “locatie” was een stuk bos van zo’n 7 bij 50 meter, totaal overwoekerd met bramenstruiken. Onze taak voor vandaag: het gebied volledig kaal werken, zodat er ruimte zou ontstaan voor ‘natuur’, ofwel duinen.

Enthousiast gingen we aan de slag in het prachtige weer. Alle struiken werden ontkluwd, weggeknipt en alle bomen werden omgezaagd, dat alles onder begeleiding van Johan die hier een paar maanden terug stage had gelopen. Al het weggehaalde hout werd netjes opgestapeld zodat het later weer versnipperd kon worden.

Marie-Louise knipt een tak af.

Na een dag lang werken kwam de boswachter om 16 uur weer langs. Hij was verbaasd maar zeker zeer tevreden dat we toen inderdaad klaar waren met het hele bos wegruimen. Al met al een lekker productieve en actieve dag buiten! Een dagje vrijwilligen voor het Zuid Hollands landschap is echt een aanrader!

Na afloop gingen we door naar een scoutinghuisje in hetzelfde natuurgebied. Het begon alweer donker te worden, dus tijd om ons avondmaal te bereiden! Terwijl de vuurploeg hard aan de slag ging met kampvuur bouwen, ging de kookploeg aan de slag met alle ingrediënten fijn hakken en vervolgens allerlei “hikebommen” knutselen: aluminium pakketjes met een selectie aan ingrediënten. Zo hadden we hete bliksem-, hutspot- en paellapakketjes, maar ook “hete hutspot” en andere combinaties. De pakketjes werden als kooltjes in het vuur gelegd en na even wachten hadden we heerlijk gaar eten. Ook lekkere appeltjes met rozijnen en kaneel ontbraken niet als toetje.

De temperatuur kelderde ondertussen nog steeds meer maar gelukkig was daar nog een verwarmend bericht: Jasper zou Marie-Louise opvolgen als voorzitter van het schipperscollectief en daarnaast is Emiel tot schipper benoemd!!

Na een lekkere avond met marshmallows, chips, bier, SP en BB was het tijd om te gaan slapen. De volgende ochtend na een ontbijtje was het weer tijd om naar huis gegaan, het einde van een mooi weekend!

Marieke van der Tuin

Lustrum 2015

In 2015 bestaat Trui maar liefst 140 jaar! Daarnaast is het dan precies 50 jaar geleden dat de BU130 werd aangekocht door “D.S.Z.V Harpyia”. Deze gebeurtenissen laten we natuurlijk niet zomaar voorbij gaan, en zouden we graag willen vieren met iedereen die Trui een warm hart toedraagt.

In het kader van het lustrum zullen de volgende activiteiten plaatsvinden:

- Lustrumweekend, 6-7 juni, een weekend zeilen met skûtsjes in Friesland
- Lustrumdag, 5 september, een bezoek aan Bunschoten-Spakenburg
- Lustrumboek, zal worden gepresenteerd tijdens de lustrumdag. Vol met verhalen over 140 jaar varen met en onderhouden van Trui.

Je kunt je vanaf nu tot 15 januari aanmelden voor het lustrumweekend. Voor de lustrumdag zal je in de loop van volgend jaar kunnen aanmelden. Hetzelfde geldt voor het bestellen van het lustrumboek.

Lustrumweekend

Het lustrumweekend wordt hét weekend waar alle huidige opvarenden weer eens lekker een weekend met elkaar kunnen zeilen en uiteraard sterke verhalen van de afgelopen tijd kunnen uitwisselen. Het zal 6 en 7 juni plaatsvinden. We gaan dan een weekend lang zeilen met Skûtsjes op de Friese Meren! Op vrijdagavond is iedereen welkom aan boord in Akkrum. Na een nachtje slapen op de boten zeilen we naar één van de mooie eilanden in Friesland, waar we weer een nacht aan boord doorbrengen (met al dan niet meer of minder slaap). Zondag zeilen we weer terug naar Akkrum.

De kosten zullen inclusief alles €50 - €75 per persoon bedragen, afhankelijk van het aantal mensen dat meevaart. We vragen iedereen om bij aanmelden €75 te betalen. Als het weekend uiteindelijk minder kost, krijg je dit verschil teruggestort. Gezien het reserveren van de boten willen we graag dat iedereen die mee wil zich uiterlijk 15 januari heeft aangemeld. Verder is niet elk aantal opvarenden ideaal: bij 21 mensen moet er bijvoorbeeld net een extra boot worden gehuurd omdat er net iemand teveel is. Daarom geven we geen garantie dat je mee kunt varen als je jezelf opgeeft. Natuurlijk geldt wel: wie zich eerder heeft aangemeld, heeft meer recht op een plekje!

Wil jij ook mee met dit nu al legendarische weekend? Meld je dan nu aan via de website: www.bu130.nl/lustrum

Logowedstrijd lustrummuts

Emiel en ik (Diede) vonden dat er iets ontbrak in de kledingcollectie van Trui, een muts. Wij bedachten dat het leuk zou zijn om er een lustrummuts van te maken, zodat het zal herinneren aan het aankomend lustrum. Wij zijn nu op zoek naar een ontwerp voor het logo dat op de muts komt te staan. Daar kunnen wij wel wat hulp bij gebruiken en daarom geven wij alle VVT-leden nu de mogelijkheid om een ontwerp in te sturen.

Waarschijnlijk wordt het een blauwe gebreide muts. De afmetingen van het logo mogen maximaal 100x40 mm zijn en het moet een logo zijn dat bestaat uit één kleur.

Ontwerpen kunnen opgestuurd worden naar de VVT, via post naar Coenderstraat 1, 2613 SM Delft, via e-mail naar muts@bu130.nl of meegenomen worden naar de VVT Nieuwjaarsborrel op 7 januari. Dit is ook de uiterste inzenddatum.

De jury houdt erg van Weduwe Joustra.

Wil je alvast een muts reserveren? Dan kun je ook mailen naar muts@bu130.nl.

De lustrumcommissie 2015

Wouter Kreiken, Pim van Steijn, Huib Versteeg en Marieke van der Tuin

Het Visserij(b)log

Een selectie van de blog- en logboekstukjes van de Visserijdagen Workum 2014

Naar de Visserijdagen toe (12 oktober)

Voor de wind naar Workum. Bij Enkie kunnen genieten van de start van de Klipperrace, met mega-veel klippers. Bij aankomst werden we warm onthaald door de al aanwezige schepen. We hebben gelijk de nodige aanpassingen aan de kuilstok gedaan en onze kuil aan boord gezet.

Zondag werkten we het palaver en de nodige keuringen af. In rap tempo hebben we ook de voorraden aangevuld. Om 15 uur was het tijd voor het jeugdvissen. De animo was groot met zo'n 12 kinderen aan boord! Met zijn allen hielpen ze mee met zeilen en kuilen. Een geweldige drukte en Trui was weer één groot speelpaleis.

De start (13 oktober)

De start van de visserijdagen was weer net zo chaotisch als altijd. Eerst werd er veel te lang in het Fries gepraat, maar gelukkig was er een alternatief startschot zodat we klem konden gaan zitten bij de uitgang van de havenkom. Er hoefde niet gejaagd te worden en er was een mooi zonnetje dus was het best relaxed naar buiten varen.

Ons plan was om eerst naar het Vrouwezand te zeilen, daar staand wand achter te laten en pas daarna te gaan kuilen. Maar toen Bertien begon te kuilen konden wij niet achter blijven. We hebben bijna een rondje gekuild over dezelfde boeg door wisselende wind. Er zat een handje spiering en een 'net wel/net niet' maatse baars in de kuil.

Opdrogen bij de kachel (14 oktober)

We liggen nu onder de zendmast van Den Oever voor anker. Na het succes van het staand want vanochtend hoopten we natuurlijk ook op veel spiering in de kuil. We begonnen met kuilen richting Oude Zeug en daarna een trek richting Breezandijk. Beide keren was de opbrengst maar een paar spiering.

De wijze mannetjes zijn ook nog langsgezeild om onze nieuwe kuilboom te bewonderen. Ze zagen er zelf niet heel erg authentiek uit...

Vannacht hopen we de kanjerprijs binnen te halen met ons staand want. Dat staat op de rand van de Nieuwe Zeug. Om de dit jaar gestarte traditie voort te zetten liepen we na het schieten even tegen de grond om de bot in ons net te jagen.

De vangst in onze nieuwe klaarbak.

Woensdag afslagdag (15 oktober)

Met zonsopkomst de netten aangezeild en binnengehaald. De vangst: 3 bot, 1 baars, wat snoekbaarsjes en een aantal eigenzinnige krabben. Daarna vol gas richting Workum om op tijd de vis aan te leveren, het was voor de wind dus veel bijzeilen er op. Onderweg nog een super heldere complete regenboog gezien.

Vlak voor 't Soal alle bijzeilen eraf en op het grootzeil Workum in. Onze vis aangeleverd in 1 portie bot en 1 portie varia met bot en spiering. De prijs was niet slecht, maar voor 3 dagen vissen een mager uurloon.

Bij het naar buiten varen weinig wind dus niet ver gevaren en de netten bij Hindeloopen neergezet. Het aandewinds uitzetten ging erg mooi. Nu afwachten of morgen de wind draait zoals verwacht en we ze relaxed kunnen aanzeilen.

De finish en uitslag (17/18 oktober)

Vandaag bij zonsopgang de netten bij de Vlieter opgehaald. Weinig wind dus niet kenterend, maar voor top en takel. Om tien uur de kuil overboord, de hele dag naar Stavoren kuilen en af en toe het net geleegd. Helaas weinig spiering, wel 1 bot. In het donker de kuil binnen en daarna 't Soal inzeilen, bij aankomst is de haven nog bijna leeg.

Derde geworden dus. De wijze mannen vonden de boot dit jaar mooi opgeruimd, maar het was wel jammer dat de harpuit er al bijna af is gevallen. Ze waren blij met de hoogte van onze jonen en het kurk in plaats van schuim als drijfmiddel.

Alle kuilers hebben 36 pond spiering bij elkaar gevist, vorig jaar was dat meer dan 300 pond dus het is niet heel gek dat we niet veel hebben gevangen.

Trui is met een nieuwe bemanning op weg naar Enkhuizen, de vissers zijn met de trein op weg naar de bewoonde wereld. Volgend jaar weer vissen!

Overhalen van het net.

Het avontuur met de Kuilstok Deel 3: Vissen

Na een half jaar aan boord te hebben gelegen waren Trui en de nieuwe kuilstok al aardig aan elkaar gewend. De kuilstok heeft de kluiverpaal bijgestaan in de functie van bank en heeft dit af en toe overgenomen. Al is met alleen de kuilstok enige voorzichtigheid geboden, deze buigt een stuk meer door. Tevens heeft de stok meer een botterkleurtje gekregen: smoezelig en donkerder.

Begin oktober was dan het moment suprême, de kuilstok zou worden gebruikt waar het voor bedoeld is: vissen! Het was nog even spannen of we de stok wel mochten gebruiken aangezien er meer inschrijvingen voor het kuilen waren dan vergunningen. Gelukkig kregen we een kleine week van te voren te horen dat het de secretaris van de visserijvereniging gelukt was meer kuilvergunningen te regelen en kon het feest beginnen.

Kinderen kijken naar het eerste gebruik van de kuilstok.

In Workum hebben we nog een paar laatste toevoeging gedaan om de stok gereed te maken. Aan beide zijdes is er een gat geboord. Aan de kant die in het water gaat is een touw met 2 ogen gesplitst. Aan het ene oog komt de voorloper (kabel naar de voorsteven), aan het andere oog het voorkuiltouw (lijn naar het vooroor van de kuil). Aan de kant die aan boord blijft is een touwtje geknoopt om de stok aan de boordrand te bevestigen. Deze keer hebben we de stok steeds naar het kluisgat gespannen. Waar de kuilstok tegen de boordrand aan komt kan het hout ingevreten worden door het schuren. Hiervoor hebben we ter bescherming een leertje op die

plek om de stok heen geknoopt.

De bevestiging met leertje op de boordrand.

De eerste tewaterlating van de kuilstok was tijdens het jeugdvissen op zondag. Met ontelbaar veel kinderen aan boord hebben we voorzichtig, zonder hoofden te raken, de lange stok op het voordek gelegd, alle lijnen eraan vast gemaakt en het uiteinde overboord geschoven. Vervolgens hebben we de kuil uitgezet en hebben we een klein half uurtje aan de kuil gehangen. Helaas was de vangst nul, maar de stok stond er mooi bij.

Gedurende de rest van de week hebben we nog veel kuiluren gemaakt, over bakboord en stuurboord, met veel en met weinig wind, in het licht en in het donker. Aan het eind van de week hadden we nog steeds onze kuilstok in 1 stuk! Helaas viel de vangst dit jaar zwaar tegen. Maar aangezien dat bij onze concurrenten ook het geval was zal dit niet aan onze stok gelegen hebben.

Tijdens het vissen met de kuilstok hebben we kunnen kijken welke lengte de kuilstok uiteindelijk zal moeten krijgen. Er moet ruim een meter af zodat er genoeg ruimte bij de mast overblijft om langs te lopen. Ook zal er een groter leertje op moeten, aan gezien het soms een beetje naast de schuurplek zit. Belangrijk is dat Trui ook ogen aan de boordrand of waterbalk krijgt zodat we de stok fatsoenlijk vast kunnen zetten en niet de kluisgaten er uit hoeven te trekken. Voor dat laatste hebben we natuurlijk gespiekt bij de andere bidders. Ik zit alweer vol inspiratie voor volgend jaar. In ieder geval kunnen we nu met eigen materiaal, met eigen kennis en op eigen kracht vissen. Ben je benieuwd, hoe dit allemaal werkt, en wat al die termen nou zijn, dan daag ik je uit volgend jaar mee te gaan vissen!

Marie-Louise Brantjes

Bij de Olielamp: Frits Marckmann

In deze rubriek interviewt Martijn elke keer weer een andere botteraar. Rolf liet hem dobbelen tussen Gert Doornink, Frits Marckmann en Kick van Bladeren. Het werd Frits.

Voordat je naar Delft kwam, zeilde je toen ook al?

“Ja hoor. Mijn moeder kwam uit een gezin waar ze zeven plezierboten voor de deur hadden en mijn ouders hadden een eilandengroep in Vinkeveen. We waren een familie van watersporters, dus daar ben ik mee grootgebracht.”

Overboord

“Mijn eerste zeilervaring was in Friesland op het Nannewiid, daar kun je staan. Mijn ouders hadden daar ergens een kippenhok gehuurd als zomerhuisje en een 16-Kwadraat. Ik was zes jaar en ben overboord gelazerd zonder dat mijn ouders het merkten. Ik kon nog niet zwemmen dus ik stond daar net met m'n mond onder water, maar met m'n neus erboven. Mijn jongere broertje zag dat op een gegeven ogenblik, maar die stotterde als een gek, dus voordat hij dat overgebracht had.... Maar goed, ik heb het overleefd. Dankzij dat ondiepe meertje. Dat was toch wel handig.”

Het begin van Harpyia

Toen Frits lid werd van de Nieuwe Delft heeft hij meteen Harpyia opgericht.

“Ik ben niet van het schaken en van het zaalvoetbal en dacht: ik moet toch wat. In een vereniging van dertig man moet je ook allemaal wat doen anders gebeurt er niets. Ik heb dus Harpyia opgericht samen met Gert Doornink. We zeilden zo af en toe met gehuurde boten in Friesland en op een gegeven moment kwam Frits Hensel met het plan om een botter te huren. Toen heb ik een middag op een botter meegemaakt en ben ik gesmolten. Ik vond dat zo'n fantastisch model schip! Hoe puur natuur dat allemaal nog was en ruig. Dus toen heb ik niet gerust voordat wij zelf een botter gingen kopen.”

Niet lang daarna kochten ze voor 1500 gulden de BU122. “Ik geloof dat mijn vader geld geleend had, die vond dat allemaal wel mooi. Als hij had geweten hoeveel jaar dat van mijn studie ging kosten, dan zou hij het wat minder mooi gevonden hebben denk ik.”

“Maar goed, toen kochten we die Trui. We wisten van niks, maar we moesten geld hebben dus had ik bedacht dat we tochten zouden organiseren voor middelbare scholieren. Ik heb een affiche gemaakt en naar alle middelbare scholen in Nederland verstuurd. Om het onderhoud te financieren, maar ook de aankoop. Ook gingen we werken in de bouw en weet ik wat allemaal om geld te verdienen voor Trui. Daarnaast had je als je voor Trui ging werken, het voorrecht dat je gewoon in spijkerbroek de sociëteit in mocht en niet keurig netjes met jasje dasje aan hoefde. Nou, binnen een maand liep iedereen in spijkerbroek, maar die hadden niet allemaal voor Trui gewerkt, hoor. Dat taboe was doorbroken.”

De doop van de BU122

Wijzend op een foto zegt Frits: “Kijk dit is de doop van de eerste Trui. Die boeg was zo rot, de fles wou niet kapot. Uiteindelijk is Hein de Haan in het water gesprongen om dat ding op het ijzer kapot te slaan.” Dat een slechte doop ongeluk brengt werd vrij snel daarna ook bekrachtigd: “Ja, die eerste Trui is bij Nijkerk gezonken, bij de brug. Hij lag tussen het remmingwerk en de wal dus we hadden een takelwagen gehuurd. Het lichten was zo gebeurd, maar we moesten wel die brug omhoog doen. Dat was een nieuwe brug die nog niet elektrisch was aangesloten. We kregen toestemming van Rijkswaterstaat om hem open te draaien, maar moesten dat wel zelf met de hand doen. Anderhalf uur hebben we moeten draaien en ook weer anderhalf uur naar beneden.” Vrij snel daarna is die Trui verkocht en is onze huidige Trui daarvoor in de plaats gekomen.

Op zeil met de Bond

Ook in de beginjaren legden ze wel eens aan op zeil. Misschien wel vaker dan ze lief was.

“Ja hoor, we moesten wel. Ik had een keer een club van de Bond, die hadden het schip gehuurd. We vertrokken uit Kampen met westenwind dus we moesten de hele IJssel afkruisen, want de motor deed het niet. Die jongens balen, want iedere keer overstag met zwaard, fok, je weet hoe het is. En de IJssel is niet zo breed dus dat moet nogal vaak. Vervolgens gingen we naar Urk, maar was de wind een beetje gedraaid dus moesten we ook de haven van Urk helemaal in laveren en die is ook smal. Die jongens hadden het helemaal gehad.

Maar toen stonden er twee oude vissers op de wal en die begonnen spontaan te klappen hoe wij daar met die botter dat smalle kanaal in kwamen kruisen. Die jongens van de Bond staken hun borst vooruit, toen was het weer helemaal goed.”

Het hachelijke weekend

In de vorige Olielamp vertelde Rolf over een weekend waarin het schot stond te dansen en er paling uit een fuik werd gestroopt. Frits was dat weekend de schipper die met de dader naar het politiebureau moest en herinnert zich nog wat ‘leuke’ details.

“We lagen dus vast op het Enkhuizer Zand. De motor heette toen Josje en deed het natuurlijk weer eens niet. Uiteindelijk hebben we haar wel weer aan de praat gekregen, maar we zaten toch echt vast. Toen hebben we nog het anker uitgebracht en met het braadspil geprobeerd het schip los te trekken. Nou ja, dat braadspil is gebroken.

Nadat we door een oude visser losgetrokken waren zijn we dus weer gaan varen, maar het begon steeds harder te waaien en op een gegeven ogenblik zag ik dus de delen van het schot bewegen. Je kunt geen kant op: je zit aan lagerwal met een motor die het meestal niet doet. Ik was godsblij dat we de haven van Lemmer binnen waren, maar ook weer zonder motor. Dus het anker maar uit gegooid en toen lagen we voor anker midden in de haven. Dan komt gelukkig altijd iemand je wel halen. Hein de Haan had een andere aanpak. Die sprong dan altijd overboord met een lijn naar de kant en dan trokken we onszelf in. Dat is op dit moment een beetje koud, maar je hebt toch bikkelseizoenen? Dan moet je ook een bikkelaar zijn hoor!”

Paling

Daarna werden ze dus gesnapt met de gestroopte paling en kwam de politie aan boord. Die avond hebben ze ook het zeilwerk nog moeten blussen. Dat was namelijk in brand gevlogen doordat de olielamp die eronder stond wat hoger was gedraaid om alle papieren te kunnen lezen. Helaas kon dat niet verhinderen dat ze toch nog langs het bureau moesten.

“Dus wij de volgende morgen vroeg met de bus naar het politiebureau van Kampen, want er moesten vingerafdrukken genomen worden. Wij waren namelijk crimineel. Maar die broer van mijn zwager heeft iets aan zijn handen en daar konden geen vingerafdrukken van genomen worden. De inkt hield er niet op en zij hadden dat nog nooit gedaan, want die doos met alle spullen erin was nog gloednieuw. Uiteindelijk zijn er wat vlekken op terecht gekomen en dat waren dan onze vingerafdrukken.”

Gelukkig mochten ze met de waterpolitie mee terug varen naar Trui die inmiddels doorgevaren was onderleiding van Rolf en Sjef. Het duurde wel even voordat ze weg waren:

“Die agent start de motor en op dat moment breekt de dieselleiding en spuit hem helemaal onder de dieselolie. Die moest dus eerst naar huis om een schoon uniform aan te trekken!”

Uiteindelijk komen ze bij Trui aan. “We kwamen bij het schip en ik merkte daar een heel raar sfeertje aan boord. Wij werden overgezet en ze waren nog niet buiten zicht of Sjef kwam uit het vooronder met een grote schaal gebakken paling met een citroentje erbij. Het rook ook nog helemaal naar gebakken paling terwijl ik op mijn erewoord had verklaard dat alle paling was ingeleverd. Leg dat op zo’n moment maar eens uit!”

De eerste schippers

Waren er in de beginjaren meerdere schippers, of was je de enige?

“Nee, Gert was schipper, Hein de Haan, Roel Holtrop, Kick van Bladeren en mijn broer Chiel. En in 1967 kwam Frank van Delden erbij. We vonden wel dat je een soort examen moest doen, maar dat was heel informeel. We lagen dan aan de wal en je zei: steek van wal en ga varen. Dus we deden wel iets aan opleiding. En maten, tja, als je een beetje kon zeilen mocht je mee. Het was ontzettend amateuristisch en het rare was... zij die er mee begonnen waren vonden zichzelf de professionals natuurlijk. Maar toen kwamen die groentjes... Mijn broer Chiel klaagde op een gegeven moment

tegen die sjaars dat ze het lieten zitten. Toen zei er één een keer: ‘ja, maar wij komen er niet aan te pas. Jullie doen altijd alles!’ Dat is een ontzettend wijze les geweest. De anderen gaan het pas overnemen als jij er mee ophoudt, maar je vindt het zelf zo leuk en je weet er inmiddels ook het meeste van dus je houdt er niet mee op.”

Statenjacht

Naast de Jonge Joseph waarover in de vorige Bulletalie een verhaal stond is Frits ook actief bij het Utrecht's Statenjacht. “Dat was een initiatief van de plaatselijke Rotary club hier. Die wilden iets doen voor de gemeenschap en dachten: we gaan jongelui een schip laten bouwen. Een beetje wat met de Bataviawerf ook gebeurd is, maar hier had men zin in een Statenjacht.”

“De scheepsbouwer is ontzettend pietje precies en alles moet exact zoals het origineel was. De kielbalk lag inmiddels en op dat moment werd in het Maritiem Museum in Rotterdam een complete set tekeningen gevonden van een Statenjacht uit 1746 met het hele interieur, alles. Die paste precies op de kielbalk, dus toen was het een kwestie van de tekeningen volgen en afbouwen. Maar mijn bezwaar bij al die reconstructies... Die kerels willen alles precies zo doen als het 200 jaar geleden gebeurde, qua constructie ook. Je kunt erop wachten, het rot onder je kont weg. Door soms hele eenvoudige bescherminkjes toe te passen kun je jezelf een hoop ellende besparen zonder dat je het uiterlijk ermee aantast.”

“Toen ik het kajuitdak van de Joseph heb vernieuwd heb ik twee lagen van 12mm hechthout over elkaar heen gelijmd en dan 1 cm dik teak erop. Dat ziet er hetzelfde uit en blijft veel langer goed. En aan de onderkant frees ik dan naadjes in, precies op de plaats waar boven de deknaden zitten. Dat is leuk. Daar heb je dan de rest van je leven plezier van, want alleen maar zo'n gladde hechthouten plaat is ook geen gezicht. Ik wil hetzelfde gevoel hebben als vroeger. Ik heb 15 jaar met plastic tenten binnen gevaren. Op een gegeven moment ben je dat zat.”

Wil je nog iets kwijt?

“Ik heb vandaag eens op jullie website gekeken en moet jullie enorme complimenten geven. Het is geweldig hoe jullie alles hebben opgebouwd in de loop der tijd. Als je dat vergelijkt met het amateurisme waarmee wij het hebben opgezet, dan schaam ik me dood. Ik zit nu met een andere boot en daar hebben we ook een website voor gemaakt. Ik heb nog zo'n papieren handboek gemaakt voor de andere gebruikers, maar ik ga mijn website ook uitbreiden.”

Laatste interview

Ik vraag Frits niet wie ik hierna zou kunnen interviewen, want ik heb besloten dat dit een mooi einde is. Marie-Louise begon deze rubriek drie jaar geleden bij huidig schipper Hugo en ik rond hem nu, tien interviews later, af bij Frits die Trui heeft geïntroduceerd bij D.S.V. Nieuwe Delft. Het is een mooie afsluiter van het geheel en ik geef de pen graag door aan een nieuw initiatief. Misschien over de toekomst van Trui?

In deze Bulletalie paste helaas niet het hele het interview met Frits. Lees het volledige verhaal binnenkort op bu130.nl/olielamp

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolade melk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft

email: info@bu130.nl

website: www.bu130.nl

Iban: NL49INGB0003030194

KvK: 41145242

Bestuur

Voorzitter:

Marieke v/d Tuin 06-31051029

Secretaris:

Lea Stakenburg 06-11662603

Penningmeester:

Jeppe Bijker 06-33149435

Commissaris Onderhoud:

Johan Zielman 06-22597588

Nieuwe Commissaris Onderhoud:

Wiebe Kralt 06-11940179

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00

(*) per persoon per dag

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: vvt@bu130.nl
Iban: NL44 INGB
0009 3560 42
KvK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Guus Bening

Secretaris
Huib Versteeg

Penningmeester:
John-Alan Pascoe

*Commisaris Bulletalie en
Activiteiten:*
Koos Eerden

Contributie

Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand oktober. De contributie bedraagt voor studenten 7,50 euro en voor niet-studenten 15 euro per kalenderjaar.

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Bulletalie

Heb je wat leuks meegemaakt op of rondom Trui en wil je dit graag vertellen in de bulletalie, mail even naar Bulletalie@bu130.nl met je (potentiele) stukje.

Opkomend Tij

27-28 December	Zeilen repareren en tanen
2-7 januari	Soosklusweek
7 januari	VVT Nieuwjaarsborrel
14 januari	Virtual Skipper activiteit
22 januari	VVT jaarvergadering
30 januari	Helling op
1-8 februari	Hellingweek
9 februari	Helling af
25 februari	Weerlezing activiteit
27 februari	Naar Amsterdam varen
28 februari	Eerste vaarweekend
25-27 april	Zachtebedrace

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613SM Delft

Port Betaald

